

รู้ เพราะไม่หลง

นำเสนอเมื่อ : 23 ก.ค. 2552

สมมุติเอานะ, น้ำขุ่นสกปรก...ถ้าเรามีน้ำใสๆ

น้ำสะอาดสักหยดหยดเดียวหยดลงไปเทลงไป น้ำขุ่นนั้นก็

จะจางทันทีเลย ความคิดของเราก็เหมือนกัน ความโกรธ

ขลุข หรือเรียกว่าโทสะ-โมหะ-โลภะนี้ : เมื่อมันโกรธขึ้นมา

เรามีความเห็นแจ้ง-ปู้บ-เดียว, ก็เหมือนเอาน้ำใสๆหยดเข้า

ไปนั้น มันจะจางคลายออกไปทันทีเลย....ส่วนอันที่เราโกรธ

คือ เราไม่รู้, เราหลงใจนั่นเอง : หลงกาย-หลงใจเรานี่เอง

ดังนั้น จึงว่า...พยายามพูดกันเรื่องนี้ให้มากในระยะพระรษา

นี้ พระเณรก็ต้องเข้าพรรษาแล้ววันนี้ ญาติโยมผู้ปฏิบัติธรรม

ก็ต้องปฏิบัติกันจริงๆจังๆ ...การบางอย่างอื่นนั้นไม่เป็นธุระ

ของเรา เอาไว้ก่อน...'การงานของเราคือการปฏิบัติธรรม

ทางจิตทางใจ ก็ต้องปฏิบัติ...ทุกขณะทุกลมหายใจ'....

การรู้อย่างนี้ไม่มียกเว้นเลย จะเป็นผู้หญิงผู้ชาย ผู้เฒ่าผู้แก่

เป็นคนหนุ่มคนสาว รู้ได้จริงๆ ถ้าทำจริงๆ....รับรองได้จริงๆ

รับรองคำพูดของผมที่พูดนี้ รับรองว่าต้องเป็นจริงๆ ไม่มาก

ก็น้อย....เพราะมันเป็นอย่างนั้น...

: บทความจากหลวงพ่อเทียน จิตตสุโก...

ในหนังสือ...'คนจริงรู้ของจริง'